

Dr inż. Wojciech Wodo
Katedra Podstaw Informatyki
Wydział Informatyki i Telekomunikacji

Opis projektu konkursowego w ramach „Polytechnica Nova” pn.
*Restauracja historycznej sali kinowej DKF „Politechnika” nr 329 w gmachu
głównym Politechniki Wrocławskiej*

Wprowadzenie

Dyskusyjny Klub Filmowy „Politechnika” działa na Politechnice Wrocławskiej od przeszło 60 lat. Przez ten czas przez naszą salę kinową przeszło tysiące studentów zainteresowanych dobrym kinem. Organizujemy projekcje i przeglądy filmowe. U nas można znaleźć kino ambitne z całego zakresu dostępnych form kina gatunkowego, niezależnego, czy eksperymentalnego. Wspieramy także twórców amatorskich. Zapewniamy miłą atmosferę, możliwość poznania ciekawych filmów, dyskusji na ich temat, spotkania interesujących ludzi i zdobycia wiedzy na warsztatach. Jesteśmy oficjalnym członkiem Polskiej Federacji Dyskusyjnych Klubów Filmowych.

Na przestrzeni ostatnich kilkunastu lat DKF „Politechnika” stał się kipiącym centrum kulturalnym Wrocławia i Dolnego Śląska. Niezwykle bogaty repertuar i niecodzienne inicjatywy o charakterze kulturalno-edukacyjnym sprawiały, że odwiedziło go tysiące osób.

Działalność klubu wykracza dalece poza zwykłe spotkania filmowe. Członkowie postawili sobie za zadanie animację kultury również na innych płaszczyznach, stąd współpraca z licznymi instytucjami sztuki m.in. Instytut im. Jerzego Grotowskiego we Wrocławiu, Operą Wrocławską, Filharmonią Wrocławską, jak również z wieloma organizacjami pozarządowymi. Wynikiem tego jest szereg wydarzeń o charakterze muzyczno-filmowym, jak również wspólne wyjścia widzów klubu na spektakle, koncerty i widowiska.

Organizowane przez DKF wydarzenia skierowane są do wszystkich miłośników sztuki filmowej, jak również osób interesujących się kulturą w zakresie muzyki, malarstwa, czy literatury. Szczególnie ważną grupę odbiorców stanowi środowisko akademickie miasta Wrocławia. Nie mniej jednak DKF podejmuje się również inicjatyw wyjazdowych.

Statutowa działalność DKFu, to regularne, cotygodniowe spotkania czwartkowe, odbywające się według zasady prelekcja-projekcja-dyskusja. Niektóre pokazy wzbogacone są o wizytę gościa specjalnego lub wydanie tematycznego informatora. W każdym miesiącu dochodzi również do kilku pokazów specjalnych we środy i wtorki. W ramach naszych spotkań wyświetlamy przeszło 50 filmów polskich i zagranicznych rocznie.

Zakres projektu

Kluczowym miejscem, w którym realizowana jest większość działań DKF „Politechnika” stanowi sala wykładowo-kinowa nr 329 w budynku A-1 Politechniki Wrocławskiej im. prof. Edwarda Suchardy. Jest to miejsce historyczne, które łączy przeszłość z teraźniejszością. Stanowi swoisty pomost pomiędzy

pionierami DKFu na Politechnice (Andrzej Ostojka-Solecki, Adam Sikorski), a współczesnymi działaczami, którzy znając poczynania swoich poprzedników czują na sobie odpowiedzialność i misję krzewienia kultury wśród społeczności akademickiej Politechniki i całego Wrocławia. Połączeń teraźniejszości z historią jest więcej, bowiem sala wyposażona jest w zabytkowy zestaw niemieckich projektorów 35mm pochodzących z lat 1941 i 1943 Ernemann, będących prawdopodobnie dziedzictwem Technische Hochschule Breslau. Projektory są utrzymywane przez zespół DKFu w dobrej kondycji technicznej, konserwowane i sporadycznie używane do pokazów specjalnych z taśmy filmowej.

Uważamy, że sala DKFu i jej dziedzictwo zasługuje na dostrzeżenie i tchnięcie w nią nowego życia, ponieważ lata eksploatacji sprawiły, że zastosowane materiały wykończeniowe oraz systemy akustyczne uległy degradacji i obecnie nie spełniają już oczekiwań zarówno widzów, jak i twórców kina. Powyższe sprawia, że jesteśmy ograniczeni w możliwości serwowania propozycji kinowych, które wymagają streamingu wysokiej rozdzielczości materiału video czy możliwości odtworzenia pakietów DCP (Digital Cinema Package), które obecnie są standardem w branży. Wysłużone nagłośnienie i brak adaptacji akustycznej pomieszczenia nie oddaje już należycie ścieżek dźwiękowych filmów. Renowacja Sali przyczyniłaby się nie tylko do zachowania dziedzictwa DKFu Politechnika, ale również dania nowych narzędzi do pełnienia misji niesienia kaganka kultury i oświaty filmowej wśród rzeszy współczesnych studentów i pracowników uczelni na najwyższym światowym poziomie. Zastosowane rozwiązania pozwoliłyby również podnieść atrakcyjność i techniczną jakość zajęć dydaktycznych prowadzonych w sali, ponieważ w pewnym zakresie byłby dostępne dla każdego prowadzącego.

Zakres renowacji sali mógłby obejmować:

1. Sprzęt projekcyjny cyfrowy:
 - nowy projektor cyfrowy zapewniający najwyższą jakość obrazu i dźwięku
 - system DCP umożliwiający odtwarzanie współcześnie dystrybuowanych materiałów filmowych
2. Renowację powierzchni ekranu
3. System nagłośnienia spełniający wymagania współczesnych systemów nagłośnienia kinowego jak: D-Cinema, Dolby Digital, DTS, wzmacniacze, monitor kontrolno- odsłuchowy
4. Adaptację akustyczną pomieszczenia - wytłumienie na ścianach i suficie
5. Wymianę okablowania audio i video
6. Renowację oświetlenia - montaż oświetlenia w sali codziennego użytku oraz przeszkodowego i informacyjnego, czyli specjalnego oświetlenie na czas projekcji i jej obsługi
7. Zintegrowanie systemów sterowania oświetleniem, roletami, audio-video
8. Renowację wentylacji i instalację klimatyzacji sali
9. Wymianę szafy audio i jej wyposażenia (wzmacniaczy, procesora dźwięku, przetwornika wejść, miksera, krosownicy itd.)
10. Wymianę meblowania kabiny projekcyjnej oraz renowację obecnych siedzisk na widowni.
11. Przystosowanie sali pod użytek dla osób niepełnosprawnych
12. Prace remontowe (projekt budowlany), ściany, podłogi, okablowanie, wymiana sprzętu obecnego i montaż nowego

Szczegółowy zakres prac renowacyjnych powinien zostać ustalony w oparciu o konsultację ze specjalistami z kilku branży, włączając w to inżynierów dźwięku, ekspertów od systemów audio-wizualnych i techniki cyfrowej, jak również elektryków i budowlanców, jak również architektów z uwagi na zachowanie walorów architektonicznych sali.

Restauracja historycznej sali DKFu pozwoli na zachowanie dziedzictwa kulturalnego jak i technicznego, które jest nierozdzielnie związane z tym magicznym miejscem na Politechnice Wrocławskiej, w którym to odbywały się nietuzinkowe spotkania z tuzami kina i kultury jak Agnieszka Holland czy Krzysztof Zanussi jako prężnego ośrodka kultury akademickiej. Politechnika Wrocławska umocni swoją pozycję jako uczelni, które nie tylko skupia się na kształceniu inżynierów wyposażonych w umiejętności techniczne, ale także jest miejsce do rozwijania i kultywowania pasji humanistycznych, w tym szczególnie kulturalnych – filmowych. Potwierdzimy, że każdy inżynier wywodzący się z Politechniki Wrocławskiej miał szansę stać się po części humanistą, a to przekłada się na jego uwrażliwienie na drugiego człowieka i jakość pracy, którą może świadczyć jako absolwent uczelni.

Wojciech Wodo
Opiekun DKF „Politechnika”